

Crivăț de noapte

Ursu Marian Florentin

Ia-ți femeie multe lemne-n bățatură
Că ne paște-o iarnă de sfârșit de veac
Și toți toporarii vor ca să mai fure
De pe fața lumii ultimul copac

Înspre tine-i cale doar de-o depărtare
Ninge cu fantasme din clepsidre reci
Sau poate sunt niște oarbe felinare
Revărsând lumine stranii pe poteci

Peste nesfârșirea albă dintre ape
Păsări înghețate se ciocnesc în zbor
Duhuri parcă vor s-aducă mai aproape
Lumea celor singuri, lângă lumea lor

Când se năpustește crivățul din noapte
Și răsar pe geamuri chiciure de fier
Să-mi citești la sobă un final de carte
Despre o iubire ce-a murit de ger

Se rostogolește cerul peste munte
Când apar pe culme dalbii armăsari
Cu șei înstelate și cu corni în frunte
Trăgând peste vremuri ultimul hotar

Bat apocaliptic clopote de piatră
Când ne latră lupii dintre mânăstiri
Și se stinge focul când băgăm în vatră
Un sfârșit de carte rupt din amintiri